

عنوان مقاله:

دانش بومی کشاورزان استان های شمالی ایران در تولید برنج

محل انتشار:

همایش بین المللی دانش سنتی مدیریت منابع آب (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

حمیدرضا دورودیان - استادیار دانشکده کشاورزی دانشگاه آزاد اسلامی واحد لاهیجان

محمد رضا موسوی - دانشجوی کارشناسی دانشگاه آزاد لاهیجان

جواد حافظی - دانشجوی کارشناسی دانشکده کشاورزی دانشگاه آزاد اسلامی واحد لاهیجان

خلاصه مقاله:

برنج یکی از پرنیازترین محصولات زراعی به آب است. آب از مهم ترین عوامل محدود کننده کشاورزی و حیات از سالیان دور در کشور ایران بوده است و همین امر باعث شده تا کشاورزان ایرانی برای دستیابی به آب و استفاده از آن با حداکثر کارآئی ممکن و کاهش نیاز آبی گیاه حداکثر تلاش خود را انجام دهند. اخیرا نیز با توجه به کاهش بارندگی این فعالیتها از ارزش بالاتری برخوردار گردیده است. این تجربیات در بخش های مختلف اعم از استحصال آب از رودخانه، استحصال آب از چاه، استحصال آب از آبگیرها، احداث آب بندان، تراس بندی زمینی و تسطیح جهت کشت، تهیه زمین در گل (گلخراپی) جهت کاهش نفوذ عمقی آب، استفاده از ارقام زودرس، کنترل علف های هرز مسیره های آبیاری و مزارع، کاهش تبخیر و تعرق، آبیاری خزانه، تغییر تاریخ کاشت، تشکیل گروه های اجتماعی تقسیم آب مانند آب سوار و استفاده از زه آب ها قابل تقسیم بندی هستند. اختلاف هایی در مناطق مختلف در هر یک از زمینه های یاد شده وجود دارد که باید مورد بررسی و تحلیل قرار گیرد. تشکل آب سوار به عنوان یک نهاد مهم زراعی و اجتماعی در تقسیم و بهره برداری بهینه از منابع آب از نشانه های مهمی در پیشرفت های دانش بومی در این منطقه است، که با توجه به منابع کتابخانه ای موجود و مصاحبه شفاهی با کشاورزان باتجربه منطقه در این مقاله مورد بررسی قرار گرفته است

کلمات کلیدی:

آب، برنج، دانش بومی، شمال ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/136234>

